

A FEHÉRVÁRI-KAPU LEBONTÁSA.

Novogradszky megrántotta a sztároszta kabátját.

— «Ülj le! Mit akarsz?»

— «Istenemre mondom, — szólt a sztároszta, — ez a ficzko tökéletes mása a lublói halott embernek, a kiről neked egyszer szóltam. Ha nem sántitana az egyik lábára, meg mernék esküdni, hogy az.»

— «Ez a főczinkos, Csernyizky Mihály,» — felelte Novogradszky.

— «Soha életemben ilyen hasonlatot! Még testvérek között is nagy ritkaság.»

A rendőrfőnök titokzatosan mosolygott.

— «Hátha úgy is van, hogy testvérek; ha nem is egy anyától, de egy apától.»

Hova tovább nézegette a sztároszta, mind jobban-jobban rája ismert; fölkelte a helyéről és leszállt a vádlottak közé.

— «Őn ismerősnek látszik nekem,» — szólt halkán, a Csernyizky karját érintve.

Csernyizky megfordult és cinikusán fölczagott:

— «Meghiszem, sztároszta, hogy ösmersz. Egy jó pecsenyétől kergettelek el, ugy-e?»

A sztároszta hanyatthomlok rohant vissza Novogradszkyhoz.

— «Hamar, hamar, kedves barátom, függesztesd fel, akadályozd meg, kérlek, a kivégzést! Én egy nagy dologra bukkantam rá. A Csernyizky vallomása nem teljes. Itt egy óriási eset fog még kiszülni; ez az ember járt Lublón a holt Kaszperek képében... Semmi kétség... Ő maga is beismeri.»

A rendőrfőnök vállat vont közömbösen.

— «Mire való volna az? Így is lefejezik, úgy is lefejeznék. Sem mi nem nyernénk semmit, sem ő nem vesztené már semmit. En megengedem, hogy így lehetett. A ficzko ott találta a szép szeretőjét s tetszett neki a kisértet szerepe

A VÁROLDAL SZABÁLYOZÁSA A BÁSTYA LEBONTÁSA UTÁN A KRISZTINA-VÁROSI RÉSZEN.

MUNKÁLATOK A KIRÁLYI PALOTA ÚJ ÉPÍTKEZÉSÉNÉL. — Keleti Gábor rajzai.